

koča privatna. Ker dež kar pada in se vsa okolica vedno bolj zapira z meglami, jo peš popihamo v dolino in v varno zavetje avtomobila.

Zvečer se cunjasti oblaki razgrnejo in zadnji sončni žarki obsijejo južno pobočje Matterhorna. Sedaj se odločimo: zjutraj pričnemo vzpon na rezervni vrh, na Breithorn.

Sredi dopoldneva naslednjega dne krenemo po strmem pobočju nad Breulom po poti št. 14/a do Plan Maison, nato pa po nič kaj prijetni ledeniški moreni do Ref. Teodulo na nadmorski višini 3317 metrov tik na italijansko-švicarski meji. Dosežemo jo v petih urah. Vmes nas enkrat osveži sodra, ampak zdaj smo tega vremena že vajeni.

Prijeten mlad švicarski zakonski par skrbi za to lepo zavetišče, v katerem je do večera poleg nas še okoli štirideset nadebudnežev, ki si naslednjega dne žele lepega vremena, da opravi turo na vrh Breithorna. Za večerjo si privoščimo zelenjavno juho, vsi drugi, v družbi smo z Italijani, Švicarji, Nemci, Francozi in Poljaki, pa si privoščijo večerjo v pravem pomenu besede. Posebno požrešni so domačini Italijani in seveda Nemci, Poljaki pa jedo tisto, kar imajo v bisagah; so še bolj revni kot mi. Kako žal mi je za tiste lire, ki smo jih tako po nepotrebnem zapravili za prevoz do koče Oriande, in za tiste, ki smo jih pustili prvo noč v kampu! Plačamo nočnino in večerjo. Na planinske izkaznice nam priznajo 50 odstotkov popusta. Tudi to je nekaj in z Matjažem si privoščiva po eno pločevinko piva, Franci, zagrizen abstinenc, pa kofetari. Kmalu odidemo spat. Imamo svojo sobo s šestimi ležišči in privoščimo si lahko tudi odeje s sosednjih ležišč.

Kmalu smo v sanjah in zbudi me šele ropot na stopnicah, ki vodijo v jedilnico. Takoj sem pokonci, tudi Franci je kmalu nared, le Matjažu se ne da izpod toplih odev. No, ko smo v jedilnici, oskrbnik kjub rani uri, saj je komaj štiri, postreže z vročim čajem.

KAMORKOLI SEŽE OKO – SAMI VRHOVI

Kočo zapustimo med prvimi. Zunaj je lepa, mrzla, jasna noč, nebo je posuto z zvezdami. Dereze škripljejo po aluminijastih stopnicah, ki vodijo od koče dol na snežišče. V soju čelnih svetilk nam ni težko slediti shojeni gazi po teptanem snežišču. Ko smo pod Ref. Le Guide del Cervino, pod zgornjo postajo žičnice, ki pripelje iz Plan Maison na Testa Grigia, se prične daniti. Za nami v jutranjem soncu žari Matterhorn in njegovi sosedi, na sedlu Breithorn pa tudi na nas posije sonce in kmalu postane vroče, da v nahrbtnik romajo odvečne cunje. S sedla Breithorn vodi uhojena gaz v strmino, po kateri v dobri uri dosežemo vrh 4160 metrov visokega Breithorna.

Kamorkoli seže oko – sami vrhovi. Občutek imaš, da bi moral živeti vsaj trikrat, da bi vse to vsaj približno prehodil. Sedimo na nahrbtnikih in fotografiramo na vse strani. Kmalu na vrhu postane gneča in moramo prihajajočim napraviti prostor pod soncem žarečega Breithorna.

Vso pot med sestopom srečujemo naveze vodnikov z

Matterhorn z megleno kapo iz Breula

njihovimi klienti. Mi iz koče Teodulo smo brez vodnikov, zato smo tudi na vrhu med prvimi. Šele med sestopom vidim, kaj vse v spremstvu vodnikov leze po teh visokih gorah. Smučišča pod Malim Matterhornom oživijo, zato je sestop postal nevaren; v hrbet lahko dobiš kakega smukača, kar je slaba stran pristopa na ta sicer lahko dostopen vrh. Okoli 13. ure smo spet v koči, kjer si z Matjažem privoščiva pivo, Franci pa ožema mehurčke

Kdo ve, že janževke cvetijo

VINKO HROVATIČ

*Kdo ve, že janževke cvetijo
v rebri tam pod mrzliško planino?
Planinci v vroči dan hitijo
čez kalsko mlado košenino.*

*Zdaj mimo čas je, ko je cvetje
od blizu nudilo mi vonj dišavi
in mimo čas je, ko zavetje
iskal pred dežjem sem v goščavi.*

*Na klopi hiše zdaj domače
poslušam le še vetra piš v daljavi,
da bolje več ne bo, drugače,
mi tiho in otožno pravi.*